

get, at vi ere snydte for en hel Del af vore Penge, og sige: nu skal jeg hjælpe jer at regne ud, hvor meget I ere snydte for, regner jeg ikke for ret meget. Tilsynet skulde være et saadant, at det forhindrede, at vi blev snydte, og som opdagede det i Tide. Det har vist sig, at dette ikke er Tilfældet.

Jeg skal derefter gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck). Der var navnlig en Udtalelse, jeg bed Mærke i, og den gjorde mig mindre glad for og mindre veltilfreds med det ærede Medlems Indlæg. Det ærede Medlem udtalte, at om Sparekassen genrejstes eller ikke, havde ikke meget at sige, der var Sparekasser nok. Han syntes ikke at tillægge det nogen stor Betydning, om Sparekassen kunde blive genrejst, eller om den skulde gaa fallit. Han syntes nok at kunne være med til at yde en Hjælp, hvis den gik fallit, men selv om den gik fallit, var dermed ikke sket nogen større Skade, der var Pengeinstitutter nok til at overtage saavel Prioriteter som Penge. Det kan være, det for det ærede Medlem ikke har stor Betydning, om den genrejses eller ikke, men jeg kan forsikre ham, at han kan rejse rundt Sjælland over, og han vil ikke finde ret mange Hjem, hvor man kan tiltræde den Anskuelse, at det ikke gør ret meget, om Den sjællandske Bondestands Sparekasse genrejses eller ikke. Jeg kan forsikre ham for, at det vil lyde helt anderledes derude, og det synes jeg, han maa have faaet et Indtryk af gennem den Garantitegning, hvorved 9—10,000 Mennesker tilbød at være Garanter for at faa Sparekassen genrejst, medens Garanternes Antal hidtil ikke havde været mere end en Tiendedel. Der var ogsaa adskillige af det ærede Medlems Meningsfæller, der traadte til og altsaa ønskede at faa Sparekassen genrejst. Og det ønskede disse Mennesker ikke alene for at have et Sted, hvor de kunde gaa hen med deres Penge, men endnu mere for ikke at blive tvungne til at søge andre Pengeinstitutter for de Prioriteter, de havde. Dette at have en Institution som Den sjællandske Bondestands Sparekasse, hvor man kunde gaa hen med sine Sparepenge og faa dem igen, og hvor man, naar man fik et Husmandsbrug eller anden Ejendom, kunde vente et Laan, det er noget, hvis Betydning det ærede Medlem maaske ikke kender saa godt som vi ude paa Landet. Vi kende, hvad det vil sige at rejse Penge i Bankerne; det kender man, selv om man

er nok saa godt stillet. Jeg vil sige, jeg kan ikke gaa hen i den nærmeste Bank og laane 100 Kr., uden at en anden Mand skriver under med. Det er ikke let at komme til en Bank, og vanskeligere vilde det sikkert være blevet, om ikke Bankerne havde haft den fornødne Konkurrence, de have haft i et Institut som Den sjællandske Bondestands Sparekasse. (*Slengerik*: Kan man laane i den uden at have en anden Mand med, uden at have Kautionsist?). Ja, det kan man, naar man har en Prioritet at stille. (*Slengerik*: Ja, men saa kan man ogsaa faa det i Bankerne). Daarligt nok, i alt Fald bliver det ikke paa ganske de samme Vilkaar...

Formanden: Taleren skal ikke indlade sig i Samtale med ærede Medlemmer.

R. Andersen: Nej, men naar der kommer Bemærkninger, er det vanskeligt at lade være at svare paa dem; jeg skal imidlertid afholde mig fra det.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) udtalte, at den Garantitegning, der havde givet det Resultat, at c. 9—10,000 Mennesker havde tegnet sig for 6 Millioner, var noget i Retning af Blaar i Øjnene. Jeg tror igen, at det hidrører fra, at det ærede Medlem ikke kender Forholdene paa Landet. Han kender ikke den Stemning, der var derude. Hvis det ærede Medlem havde været til Stede ved et eneste af de Møder, hvor Tegningen blev foretagen, vilde han sikkert have faaet et andet Indtryk. Det var ikke at sætte Blaar i Øjnene, det var et virkeligt og inderligt Ønske om at faa Sparekassen genrejst og om at yde sin Medvirken dertil. Jeg kan nævne Husmænd, der have tegnet sig, skønt de i Virkeligheden ikke have nogen Brug for Sparekassen i Øjeblikket, men de have sagt: dette her maa vi staa sammen om, der er ikke andet at gøre end at sætte Ryg mod Ryg for at faa Sparekassen genrejst. Da det ærede Medlem vilde give det Udseende af, at det var at sætte Blaar i Øjnene, forstod jeg ham ogsaa saaledes, at han mente, at en Del af disse Garanter i Virkeligheden ikke kunde garantere noget, kun var Navne paa et Papir. Jeg skal blot sige, at den Kreds, jeg tilhører, er en af dem, hvor der er tegnet det allerstørste Beløb og er de allerfleste Garanter, og jeg kender blandt dem, der have tegnet sig, ikke en eneste, som ikke er fuldt ud god for det Beløb, han har tegnet sig for. Jeg har sagt til dem — og